

توسل به امام زمان علیه السلام

چهارشنبه، ۲ خرداد ۱۳۹۷

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين بعدد ما احاط به علمه

«الهي انطقني بالهدى والهمني التقوى»

چند جلسه در مورد آقا امام زمان مطالبی را گفتیم. یک نکته بگویم. هرکس در مورد پیغمبر و قرآن و خدا و امامان حرف می‌زند، این نمی‌تواند معرفی کند، فقط علم خودش را می‌گوید. مثل اینکه شما یک لیوان برداری و در اقیانوس بیاندازی و بگویی: این آب اقیانوس است. نمی‌توانی بگویی: آب اقیانوس است، می‌توانی بگویی: لیوان من اینقدر آب گرفته است. آب اقیانوس در لیوان نمی‌رود. بله این بهره من است. بنابراین امثال بنده که در مورد خدا، پیغمبر، قرآن، ائمه اطهار علیهم السلام حرف می‌زنیم علم خودمان است. یعنی من اینقدر سواد دارم. نه یعنی امام این است که ما گفتیم.

چند شبی صحبت کردیم، چند جلسه‌ای... من هر وقت می‌گویم: چند شبی، باید بگویم: چند جلسه‌ای... می‌دانید چرا؟ برای اینکه یکوقت تلویزیون بعد از مرگ ما، می‌خواهد این برنامه‌ها را روز بگذارد. بعد می‌گویم: چند شبی، می‌گویند: شب نبود، الآن روز است. لذا باید بگویم: چند جلسه‌ای که هم شامل روز باشد و هم شامل شب باشد. امشب به دلیل اینکه بالاخره شب جمعه برای دعا خط ویژه می‌روند.

۱ - توسل، عین توحید است:

ماه رمضان برای دعا خط ویژه می‌روند، می‌خواهیم در مورد امام زمان و دعا صحبت کنیم. در مفاتیح و کتاب‌های دیگر یک سری دعاها مخصوص امام زمان است مثل دعای ندبه، دعای عهد، دعای استغاثه، نمازی داریم به نام نماز امام زمان علیه السلام، بد نیست اینجا یک جمله با وهابی‌ها بگویم. وهابی‌ها این توسلات ما را شرک می‌دانند. می‌گویند: شما که متوجه به بنده خدا می‌شوید از خدا جدا می‌شوید، بنابراین شرک است. به جای یا حسین باید یا الله بگویید. به جای یا ابالفضل بگویید: یا الله! هرکسی غیر از خدا را صدا بزنید، شرک است. یک آیه قرآن هم دستاویز قرار می‌دهند. آیه این است «فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا» (جن/ ۱۸) یعنی با خدا احدی را صدا نزن. «لا تدعوا» یعنی صدا نزن. «مع الله» با خدا احدی را. با خدا هیچکس را صدا نزن، فقط بگو: یا الله، یا حسین و یا حسن نه، جوابش این است که آقای وهابی، تو یک آیه را فهمیدی و از این آیه غافل شدی. آیه دیگر جای دیگر می‌گوید: «فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ» (شعرا/ ۲۱۳) گرفتید چه شد؟ با خدا احدی را نخوان،

یک آیه بود. جای دیگر می‌گوید: با خدا احدی را به عنوان خدا نخوان. ما یا حسین که می‌گوییم، حسین را به عنوان خدا نمی‌خواهیم، حسین بنده خداست. «قتل فی سبیل خدا»!

پس اگر قرآن می‌گوید: احدی را صدا زن، «فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا» جای دیگر تفسیر می‌کند، می‌گوید: احدی را به عنوان خدا صدا زن. ما هیچ یک از اولیای خدا را خدا نمی‌دانیم. اینها بنده خدا هستند. حالا امتحان هوش برای جوانترها و برای بزرگترها، بعضی بزرگ‌ها هم تیزهوش هستند. فارسی‌اش را بگویید... یکجا می‌گوید: با خدا احدی را صدا زن. آیه دیگر می‌گوید: با خدا احدی را به عنوان خدا صدا زن... آفرین! این آیه قرآن در جواب آیه قرآن. حالا اسم اینها برده شد، بگویم. دیگر به ذهنم می‌آید. اینها واسطه‌ها را شرک می‌دانند. مثلاً می‌گوییم: «یا وجیها عند الله اشفع لنا عند الله» شما نزد خدا آبرو دارید. واسطه هستید نزد خدا، نمی‌گوییم: یا امام رضا شفا بده. می‌گوییم: یا امام رضا از خدا بخواه این مریض را شفاء بدهد. اینها واسطه هستند.

دو آیه در قرآن در مورد پرنده هست. یک آیه می‌گوید: «مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ» (ملک/ ۱۹) ترجمه‌اش این است این پرنده را در آسمان نگه نمی‌دارد، «یُمسک» یعنی امساک و نگه داشتن، «مَا يُمْسِكُهُنَّ» این پرنده‌ها را در آسمان نگه نمی‌دارد، «الا الرحمن» فقط خدا، شد؟ اما همین قرآن جای دیگر می‌فرماید: «يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ» (انعام/ ۳۸) قاری: «يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَّمٌ أَمْثَالِكُمْ»، «یطیر» یعنی با بالش می‌پرد. آیه‌ای می‌گوید: این پرنده را فقط خدا نگه داشته است. آیه دیگر می‌فرماید: این پرنده را بال‌هایش نگه داشته است. یعنی چه؟ یعنی خدا به واسطه بال این پرنده را نگه داشته است. پس همان‌جایی که می‌گوید: فقط خدا، واسطه را دارند.

۲ - توجه به خدا، در نماز امام زمان علیه السلام:

ما جمکران می‌رویم. یا غیر جمکران، نماز امام زمان را هرکس خوانده که می‌داند. هرکس نخوانده بداند. در نماز امام زمان که توسل به ولی خدا امام زمان می‌شویم. می‌گویند: صد بار بگو: «ایاک نعبد و ایاک نستعین» صد بار، یعنی آنوقتی هم که ما متوسل به مخلوق می‌شویم، وسط توسل به امام زمان به خدا می‌گوییم: «ایاک نعبد» فقط تو، «ایاک نستعین» فقط از تو کمک می‌خواهیم. «ایاک» یعنی فقط، «ایاک نعبد، ایاک نستعین» یعنی ما توسلمان هم عین توحید است. همان وقتی هم که متوسل می‌شویم می‌گوییم: یا امام زمان، یا حجة بن الحسن، آن منافاتی ندارد. اینها واسطه هستند. یک مثال بزنم.

اگر من گفتم: با کلید در را باز کردم، این حرف درست است. کلیدم هم نشان بدهم. اگر گفتم: من با کلید در را باز کردم، دروغ است یا راست؟ بگویید... اگر گفتم: با دستم در را باز کردم. دروغ است یا

راست؟ آن هم راست است. اگر بگویم: خودم در را باز کردم، این هم راست است. اگر هم بگویم: خدا در را باز کرد، این هم درست است. چون خودم و دستم و قدرتم و عقلم و کلیدم همه از اوست. اینها منافاتی ندارد. این صحن را چه کسی ساخت؟ بگویم اراده خدا، درست است. بگویم مهندس، درست است. بگویم بنا، درست است. یعنی یک چیزی که در واسطه‌ها هست، در را باز کردم، کلید در را باز کرد درست است. دستم در را باز کرد. انگشت‌هایم در را باز کرد، بازوی من در را باز کرد. خودم در را باز کردم، همه درست است. ما در مورد امام زمان دعا‌های ویژه‌ای داریم. اهل بیت ما جملاتی گفتند که خدمت شما بگویم.

۳ - توجه پیامبر و امامان به امام زمان ﷺ :

پیغمبر، اینها را امروز بعد از ظهر دیدم. پیغمبر در مورد حضرت مهدی فرمود: پدرم، مادرم، فدای مهدی! هنوز مهدی به دنیا نیامده است. امیرالمؤمنین، علی بن ابی طالب در روایت فرمود: مادرم، پدرم، فدای مهدی! امام باقر فرمود: پدر و مادرم فدای مهدی! امام رضا فرمود: پدر و مادرم فدای مهدی! قصه چیست؟ حدیثی از امام صادق داریم «وَلَوْ أَدْرَكْتُهُ» اگر من دستم به امام زمان برسد، «لَخَدَمْتُهُ أَيَّامَ حَيَاتِي» (بحارالانوار، ج ۵۱، ص ۱۴۸) تمام عمر خادم می‌شوم. ماجرا چیست؟ در خانه امام رضا نشستید، برای شما از امام رضا بگویم. امام رضا علیه السلام در قنوت نماز ظهر روز جمعه می‌گوید: «اللهم اصلح عبدك خليفةك بما اصلحت به انبيائك ورسلك» خدایا مشکل امام زمان را حل کن همینطور که مشکل انبیاء را حل کردی. امام رضا در قنوت نماز روز جمعه می‌گوید: «واجعلني من انصار» امام رضا را جزء یاران حضرت مهدی قرار بده. یعنی معلوم می‌شود ما نفهمیدیم قصه چیست که امیرالمؤمنین می‌گوید: پدرم فدایت! پیغمبر می‌گوید: پدر و مادرم فدایت. ماجرا چیست؟ مسأله چیست؟ البته معنای این نیست که امام زمان مهمتر از امیرالمؤمنین است. نه، پیغمبر، امیرالمؤمنین، امام حسن و امام حسین و امامان ما، اینها که پدرانشان هستند همه مهمتر از حضرت مهدی بودند. ولی گاهی یک کاری را توسط نسل پنجم انجام می‌دهند. توفیقی که حضرت مهدی دارد هیچیک از ۱۲۴ هزار پیغمبر نداشتند. موفقیت مهم است. چون گاهی وقت‌ها یک چیزی را به یک کسی می‌دهند.

خدایا شب جمعه است، همه مرده‌ها و زنده‌های ما را بیامرز. یکبار با مرحوم پدرم آمدم حرم امام رضا، پدر من خیلی گریه کرد. من هم نگاه کردم دیدم طوری گریه می‌کند، گفتم: آقا حالی به شما دست داد؟ چه شد؟ گفت: یک توجهی برای من شد، یک نگاه کردم به بابام، پدرم می‌گفت: بابام، یعنی جدم! یک نگاه به بابام کردم. یک نگاه کردم به پسر من که تو هستی. مقایسه کردم، دلم سوخت. گفتم: چه مقایسه‌ای کردی؟ گفت:

بابای من می خواست به مشهد بیاید. از کاشان، وضع مالی اش طوری نبود که حدود صد سال پیش بیاید. به تاجر کاشان گفت: مشهد می روید مرا هم خبر کنید. اینها آمدند و خبر نکردند و بابای من با کم و زیادش هشتاد سال زندگی کرد، مرد و نتوانست زیارت امام رضا برود. این برای بابام، تو پسر هستی، یک ساعت با هواپیما بلند شدی از تهران به مشهد آمدی. نگاه می کنم خدا چقدر امکانات به تو داده، و چقدر بابای من محروم شد که مرد و مشهد زیارت نکرد. حالا معنایش این نیست که من بهتر از پدر بزرگم هستم. پدرم از من بهتر است و پدر بزرگم، نیاکان ما به گردن ما حق دارند. ما اگر اجری و کاری هم بکنیم، ثوابش را آنها دارند. اولاد هرکاری بکند، ثوابش را به پدر و مادرش هم می دهند. ولی گاهی کسی یک کاری می کند که ممکن است استادش این کار را نکند.

امتحان هوش، کدام امامها فرمودند: اگر دستم به امام زمان برسد تا آخر عمر خادمش هستم؟ امام صادق... چند تا از ائمه ما گفتند: پدر و مادرم فدای حضرت مهدی؟ پیغمبر، امیرالمؤمنین، امام باقر، امام کاظم، امام رضا، پنج معصوم این جمله را گفتند. یکوقتی برای ابالفضل شعر می گفتند، یک شعر خیلی مرا تحت تأثیر قرار داد. شعر این است. چهار امامی که تو را دیده اند، دست علمدار تو بوسیده اند. چون ابالفضل که به دنیا آمد، امیرالمؤمنین دستش را بوسید. امام حسن دستش را بوسید. امام حسین دستش را بوسید. امام سجاد هم دستش را بوسید. ابالفضل امام نیست ولی چهار امام دستش را بوسیده است.

چهار امامی که تو را دیده اند * * * دست علمدار تو بوسیده اند

۴ - توصیه به دعا در ماه رمضان:

حالا امام زمان، پدرانشان اینطور دعا... در مورد دعا، معنای دعای اظهار علاقه است. ماه رمضان هم وقت دعاست. جالب است آیهی دعا کنار آیه روزه آمده است. در همان صفحه که می گوید: «كَتَبَ عَلَيْكُمْ الصِّيَامُ» قاری: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كَتَبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ» (بقره/ ۱۸۳) ماه رمضان، روزه بر شما واجب شد. «كَمَا كَتَبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ» در ادیان دیگر هم روزه بوده است. بعد از دو سه آیه که در مورد رمضان است به دعا می رسد، می گوید: «وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ» (بقره/ ۱۸۶) آیه قرآن است، می گوید: اگر مردم از من سؤال کردند، یعنی آیه ای که می گوید: دعا بخوانید، با آیه ای که می گوید: روزه بگیرید، کنار هم در یک صفحه هست. بعضی وقتها برای دعا خط ویژه می روند. مثلاً درباره استغفار «وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ» (ذاریات/ ۱۸) استغفار در سحر مزه دیگر دارد. وقتهای دیگر سحرها آدم خواب است. ولی ماه رمضان که به هوای سحری بلند می شویم نماز شب هم بخوانیم. پنج تا دو رکعتی است

و یک، یک رکعتی. تقریباً یازده دقیقه طول می کشد. یک نماز شب است، قیمت تعاونی اش را گفتم، بازار آزاد هم دارد. بازار آزادش این است که به چهل مؤمن دعا کنی، سیصد تا العفو بگویی. کسانی که تا حالا نخواندند راه دستشان نیست، حداقل پنج تا دو رکعتی و یک، یک رکعتی. مثل نماز صبح، یک آیه دیگر داریم وقتی تعریف افراد را می کند، می گوید: «یستغفرون...» «بالاسحار هم یستغفرون».

دعا اظهار علاقه است. حدیث هم داریم به کسی که دعا می کنی به او بگو: من دعایت کردم. آنهایی هم که به ذهنتان می آید دعا کنید، دعا کنید ولو با هم بد بودید. چون ممکن است کسی با کسی بد باشد، می گوید: نه، من به این دعا نمی کنم. یکی از علمایی که هم مجتهد بود، مجتهد پنجاه سال پیش تقریباً و هم سید بود و مجتهد بود و پدر شهید بود و خیلی من به او ارادت داشتم. ایشان استاد من بود. برای من یک خاطره نقل کرد و گفت: فلانی با فلانی قهر بود. گاهی در فامیل، دوست، همسایه، شریک، شاگرد، یکی از اینها رفت مکه و مدینه کنار قبر پیغمبر، داشت به رفقاییش دعا می کرد. این رفیق که با هم دعوا داشتند یادش آمد. تا یادش آمد گفت: به تو دعا نمی کنم. حال مرا گرفتی تا زنده بودی. دوباره برای رفیق هایش دعا کرد، باز آن رفیق به ذهنش آمد. چند بار هی به ذهنش آمد و این طردش کرد. شب به خوابش آمد گفت: من و تو در دنیا با هم بد بودیم و کت کاری داشتیم. با هم مسأله داشتیم. الآن من مردم. دستم کوتاه است، تو مدینه نزد پیغمبر بودی. من هی آمدم خودم را به تو نشان دادم، چرا مرا طرد کردی؟ این استاد ما می گفت: از این معلوم می شود آدم هایی که به ذهن آدم می آیند روحشان دارد التماس می کند. سوا نکن... به فلانی دعا می کنم. به فلانی...

حتی رفیق هایت را با یک کلمه و دوستانش اضافه کن. این دعای شما میلیونی میشود. مثلاً شما می خواهید به سید حسن نصر الله دعا کنید. یک شیعه عالم در مقابل اسرائیل، استخوان در گلولی آمریکا و اسرائیل است. شما می گوید: «اللهم اغفر سید حسن نصر الله» بگو و دوستانش... تا گفتی و دوستانش دهها میلیون اضافه میشود.

۵ - دعا، زمینه توجه امام زمان عجل الله فرجه:

در دعا اظهار علاقه هست. ما که دعا می کنیم او هم به ما دعا می کند. چون قرآن یک آیه دارد «وَ إِذَا حُيِّتُمْ» قاری: «وَ إِذَا حُيِّتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوها»، «وَ إِذَا حُيِّتُمْ بِتَحِيَّةٍ» یعنی اگر کسی به شما سلام کرد، گفت: سلام، شما گرمتر جواب بده و بگو: سلام علیکم. اگر گفت: سلام علیکم، بگو: سلام علیکم و رحمة الله! اگر گفت: سلام علیکم و رحمة الله، بگو: سلام علیکم و رحمة الله و برکاته!

یک کسی وارد اتاقی شد گفت: سلام علیکم و رحمة الله و برکاته! این دید همه را گفت. گفت: سمع الله لمن حمده الله اکبر! چون دیگر تو تا آخرش را گفتی، من دیگر چیزی ندارم بگویم. یک کسی هم به پیغمبر گفت: سلام علیکم و رحمة الله و برکاته، حضرت فرمود: شورش را درآوردی. یک چیزی هم برای ما بگذار. ولی اگر ما به امام زمان علیه السلام دعا کنیم، امام زمان هم طبق این آیه که می گوید: «وَإِذَا حُيْتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوها» امام زمان هم به ما دعا می کند. چون در قرآن یک آیه داریم می گوید: «فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَ اشْكُرُوا لِي وَ لَا تَكْفُرُون» (بقره/ ۱۵۲) یادم باشید، یادتان می کنم. ما یاد امام زمان باشیم، امام زمان هم یاد ما است. اگر ما حق امام زمان و خمس را دادیم، امام زمان هم به ما می گوید: از عمرت خیر ببینی.

آیه قرآن داریم که ای پیغمبر، این کسی که می رود زکات می دهد، زکاتش را گرفتی در حقش دعا کن. «خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَ تُزَكِّيهِمْ بِهَا وَ صَلِّ عَلَيْهِمْ» (توبه/ ۱۰۳) «صلِّ عليهم» یعنی پیغمبر اینکه زکات داده، تو پیغمبر بر او درود بفرست. بر این آقا صلوات بفرست. (صلوات حضار) این خیلی مهم است. اگر کسی زکات داد، زکاتش را بگیر که این زکات وسیله می شود که مال و نسل و لقمه اش پاک شود، از بخل رهایی پیدا می کند. آدمی که خمس و زکات بدهد، بخل را از خودش دور کرده است. چون بخیل باشد نمی دهد. بعد می گوید: «وَ صَلِّ عَلَيْهِمْ» خیلی مهم است. یک چیزی میخوام بگویم دقت کنید. در قرآن نداریم پیغمبر! اینهایی که نماز می خوانند به آنها درود بفرست، درود بفرست که به نماز آمده است. نه! نگفته: روزه گرفتند، پیغمبر به این روزه دارها درود بفرست. پیغمبر به اینها که مکه رفتند، درود بفرست. به اینهایی که جبهه رفتند، درود بفرست. هیچیک از واجبات را خدا به پیغمبر نگفته، به این مرد یا خانمی که این کار را انجام داد، درود بفرست. اما به زکات که می رسد، می گوید: «خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً» از مردم که صدقه و زکات می گیری، «صلِّ عَلَيْهِمْ» بر تو واجب است بر اینها درود بفرستی. این فرق بین زکات و همه عبادت ها است. امام رضا فرمود: ما کار به خمس شما نداریم. امام می تواند با معجزه سنگ را هم طلا کند. نیازی به دو مثقال طلای تو ندارد. ولی می گوید: کسانی که خمس نمی دهند، ما اهل بیت در حق اینها دعا نمی کنیم. صد تومان داده، خوب بیست تومان را خمس بده. اینقدر نیازهایی هست اگر مردم خمس بدهند فقیری روی کره زمین باقی نمی ماند. ما دعا کنیم او به ما دعا می کند. «وَ إِذَا حُيْتُمْ»

خود امام به ما سفارش کرده، «أَكْثِرُوا الدُّعَاءَ بِتَعْجِيلِ الْفَرَجِ» (بحارالانوار/ ج ۵۲ / ص ۹۲) فرمود: خیلی به ما دعا کنید. برای اینکه ظهور ما نزدیک شود. دعای بر امام زمان کار همه امامان بوده است. در خطبه

غدیر هنوز امام زمان به دنیا نیامده، در خطبه غدیر خم پیامبر فرمود: «علی ان الخاتم الاثمه منا القائم المهدي» (صلوات حضار) آخرین امام از ما هست، نام او قائم است و مهدی است. این مسأله مهمی است.

۶ - کتاب خدا و عترت پیامبر، عامل قیام جامعه:

اصلاً جالب این است که در دین ما همه قیام است. یعنی حرکت، شور و نشاط، قرآن ما می گوید: «فِيهَا كُتِبَ قِيَمَةٌ» (بینه/۳) کتاب‌هایی داریم که سبب قیام شماست. در مورد حج می گوید: «قِيَاماً لِلنَّاسِ» (مائده/۹۷) قاری: «قیاماً للناس و الحج بیتک الحرام»، «قیاماً للناس» یعنی... حالا این «قیاماً للناس» آیه قرآن است. باقی اش را می ترسم به جای دیگر وصله شود... «قیاماً للناس»

نماز را می گوید: «أَقِيمُوا الصَّلَاةَ» یعنی راجع به نماز گفته، «أَقِيمُوا» اقامه، امام ما قائم، نماز ما «أَقِيمُوا الصَّلَاةَ» قیامت‌مان، قیامت. «يَوْمَ الْقِيَامَةِ»، «نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ» (ص/۲۶) قیامت. کتاب ما «كُتِبَ قِيَمَةٌ» (بینه/۳) یعنی دین باعث حرکت است، دین باعث رکود نیست. مذهبی کسی است که اهل حرکت باشد. مذهبی‌های وارفته، مذهبی قرآنی نیستند. چابک، آماده باش، عالم، دعا به امام زمان نوعی یاد امام زمان و تشکر از اوست. اصلاً اگر کسی خواسته باشد دعا کند و دعایش مستجاب شود، ما اگر بخواهیم دعای ما مستجاب شود، به طور اتوماتیک... بگذارید مثال بزنم، اگر شما رفتی لباس بشویی، دست‌های خودت هم پاک می شود. ولو هدفت شستن لباس است. ولی کسی که با دست لباس می شویدی، دست‌های خودش هم پاک می شود، عرق بدنش هم درمی آید، غذایش هم هضم می شود، ورزش هم می کند. ایام فراغتش هم پر می شود. غرض او نماز است ولی اینها هم درونش هست. شما خواسته باشی دعایت مستجاب شود باید لقمه‌ات پاک باشد. حدیث داریم از خودم نیست. حدیث داریم هرکس می خواهد دعایش مستجاب شود لقمه‌اش را حلال کند. لقمه‌اش پاک باشد.

۷ - دعا عامل رشد فرد و جامعه:

هم نشینی با خوب‌ها، اثر دارد. دوری از گناه و دوری از لقمه حرام، دوری از هم‌نشینی با افراد بد، اینها حرکت در مسیر ظهور است. دعا رشد است. همین آیه‌ای که ایشان خواند «وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَ لِيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ» (بقره/۱۸۶) «یرشدون» رشد، یعنی دعا سبب رشد انسان است. اصلاً دعا ما را بالا می برد. شما دعا‌های ماه رمضان را ببین، کجا شما را می رساند؟ «اللهم ادخل علی اهل القبور السرور» همه مرده‌ها، «اللهم اشف کل مریض»، «کل اسیر، کل فقیر، کل گرسنه، کل جائع، کل تشنه، کل بی همسر»، «اللهم اکس کل عریان» به همه بی همسرها همسر بده. به همه بی لباس‌ها،

لباس بده. «هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ» (بقره/ ۱۸۷) همسر لباس است. «اللهم اكس كل عريان» خدایا همه برهنه‌ها را بپوشان، یعنی برای همه بی همسرها، همسر، بعضی می‌گویند: یک دعای خصوصی به من کن! باید بگوییم: خدایا این کلمه خصوصی را از دل این پاک کن. چون حالا هم که می‌خواهد دعا کند، می‌گوید: به بچه من دعا کن. آقا یک دعا به این بکن. دیدید بعضی مداح‌ها چه می‌کنند؟ بعضی مداح‌ها می‌گویند: پروردگارا، کسانی که در این هیأت سینه زدند ببخش و بیمارز. حالا اگر هیأت بغلی سینه زدیم چه خاکی بر سرمان کنیم؟ چرا اینقدر روده تنگ است که هسته انار درونش گیر می‌کند. همینطور که در روده تنگ هسته انار گیر می‌کند، روح کوچک هم همینطور است. اصلاً اگر به فکر دیگران باشیم خدا بیشتر به ما می‌دهد.

یک آیه در قرآن داریم می‌گوید: کسی که وارد اتاق شد، وارد سالن شد، با چشمانش دنبال جا می‌گردد، فوری تکان بخورید و جا بدهید. «إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ» (مجادله/ ۱۱) این آیه قرآن است. یعنی اگر به شما گفتند: جا بده، با چشمانش دنبال جا می‌گردد، تکان بخورید و جا بدهید. بعد نمی‌گوید: «يفسح الله لكم في المجالس»، «تفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ» تو در مجلس و در مکان تکان بخور، جایش بده. بعد نمی‌گوید: من هم در یک مکان جای می‌دهم. می‌گوید: تو تکان خوردی، زندگی تو تکان می‌خورد. «يُفْسِحِ اللَّهُ لَكُمْ» رزقت باز می‌شود. اولاد، زن و بچه، دوستان، برادران، خواهران، گشایش، شما در مکان گشایش بده، خداوند در همه چیز گشایش می‌دهد. خیلی مهم است، این نکته لطیفی بود گفتم. می‌گوید: تو در مکان گشایش بده، بعد نمی‌گوید: «يفسح الله في المجالس» من در همه چیز گشایش می‌دهم علمت را گشایش می‌دهم. یک صلواتی بفرستید. (صلوات حضار)

یکوقت فکر نکنید اگر مثلاً دعای خصوصی شد سهم دیگران، اگر بگوییم: با دیگران، مثلاً می‌گوید: نه، به دیگران نگاه کنید. حتی داریم اگر به چهل مؤمن دعا کنی، دعای خودت هم مستجاب می‌شود. منتهی چهل تا مؤمنی که دلت برایشان بسوزد. نه اینکه خودت، خدایا من دنبال دعای چهل و یکمی هستم، منتهی تو گروگان می‌گیری، گفتم: به چهل مؤمن دعا کن، بعد دعایت را مستجاب می‌کنم. پس من این چهل تا را تند تند می‌گویم ولی غرض من این است. اینطور نباشد. یعنی واقعاً همه را... چون اگر غیر از این باشد معنا دارد. مثل کسی که در یک جلسه‌ای وارد می‌شود. می‌خواهد یک نفر را ببوسد. منتهی اگر صاف برود ببوسد می‌گویند: هان! چه شد مرا بوسیدی؟ این برای اینکه رد گم کند از دم این کچل را می‌بوسد ولی هدفش آن چهل و یکمی است. می‌گوید: این رقمی نباشد که هدفش... اگر آنقدر رشد کردی، «لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ» اگر رشدت به اندازه‌ای بود که مردم را هم جزء خودت دانستی، «بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ» (آل عمران/ ۱۹۵) من از شما

هستم و شما هم از من هستی. اگر روح به قدری بالا رفت که دیگران را هم مثل بچه خودت دیدی، خوب به ناموس مردم نگاه نکن. همینطور که دوست داری به ناموس تو نگاه نکنند. اگر دوست نداری دیگران به ناموست نگاه کنند خوب تو هم به ناموس مردم نگاه نکن. اگر دوست نداری کلاه سرت بگذارند، خودت هم سر مردم کلاه نگذار. اگر روح به اینجا رسید این دیگر بنزینی است، با یک ذره کبریت آتش می‌گیرد و دعا مستجاب می‌شود. مشکل ما مشکل درونی است. روایت داریم بسیاری از زندگی شما که تاب می‌خورد برای این است که در دلتان گیر دارید. «اخبت سرائرکم» خبث یعنی خبیث، سرائر، سریره، یعنی باطن، یعنی باطن شما خراب است. باطنیان خراب است. این خیلی مهم است.

سیب زمینی خریدی، زنگ بزن به همین همسایه بگو: یک وانتهی آمده، جنسش خوب است و قیمتش هم نصف است. برو بگیر! نه چشمش کور شود. پسرش کانادا است برود سیب زمینی گران بخرد. به من چه؟ بابا طبقه چهارم است. سطل زباله را می‌خواهی از طبقه سوم ببری کنار کوچه بگذاری بیایند ببرند. همینطور که از طبقه دوم می‌آیی طبقه سوم می‌آیی می‌بینی همسایه هم، طبقه پایینی هم کیسه زباله دارد. من ببرم؟ مگر من نوکرش هستم؟ چشمش کور خودش برد. بابا تو که داری پایین می‌روی این دو تا کیسه را هم ببر. می‌روی نان بخری، بگو: یک پیرزن است نمی‌تواند نان بخرد، یک نان هم برای این پیرزن بخریم. مادرجان، الان برف است، یا هوا گرم است. مشکل داری، من روزی یک نان برای شما می‌خرم. بعداً پولش را به من بده. بچه‌هایش کانادا هستند، فرانسه هستند. چشمش کور! خودش بیاید بخرد. ما نمی‌کنیم گاهی وقت‌ها کارمان تاب می‌خورد، می‌گوید: «احترم تحترم» تو احترام بگیر، احترام تو را می‌گیرند. اگر شما آدم خوبی باشی نسلت هم خیر می‌بیند. قرآن می‌گوید: حضرت موسی و خضر وارد روستایی شدند، «اسْتَطَعْمَا أَهْلَهَا» (کهف/ ۷۷) قاری: «اسْتَطَعْمَا أَهْلَهَا فَأَبَوْا أَنْ يُضَيِّقُوهُمَا» موسی و خضر دو تا پیغمبر بودند، وارد روستایی شدند. گرسنه بودند، نان خواستند. از این روستا هیچکس به اینها نان نداد، ولی همینطور که می‌رفتند دیوار خرابه‌ای را دیدند، خضر به موسی گفت: بیا عملگی کنیم. بیا این دیوار را بسازیم. گفت: ما دو تا پیغمبر هستیم. یک تکه نان خواستیم اینها به ما ندادند. حالا کارگری مفت کنیم؟ چه کسی گفت؟ «لَوْ شِئْتَ لَأَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا» (کهف/ ۷۷) اگر هم می‌خواهی بنایی کنی «اجراً» مزد بگیر. مفت که نمی‌شود. آخرش خود موسی کنار رفت، گفت: تا تأمین اعتبار نشوم دست به کار نمی‌زنم. اول تأمین اعتبار، ولی خضر تنهایی بنایی کرد. گفت: حالا غرض چه بود؟ گفت: یک آدم مؤمنی یک گنجی زیر این دیوار گذاشته است. چون این مؤمن بوده است، خدا می‌خواهد بچه‌هایش خیر ببینند، به پیغمبر گفت: زیر این دیوار را بنایی کن که این گنج لو نرود دیگران ببرند.

